

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 82/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vedené pod sp. zn. Rvp 13789/2012 až sp. zn. Rvp 13795/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prievidza v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Er 2055/2006, sp. zn. 16 Er 260/2005, sp. zn. 15 Er 1280/2009, sp. zn. 15 Er 1463/2007, sp. zn. 9 Er 2325/2008, sp. zn. 9 Er 1057/2008 a sp. zn. 9 Er 1027/2008 a postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 3 CoE 184/2012, sp. zn. 16 CoE 81/2012, sp. zn. 19 CoE 160/2012, sp. zn. 3 CoE 196/2012, sp. zn. 17 CoE 29/2012, sp. zn. 17 CoE 31/2012 a sp. zn. 17 CoE 28/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13789/2012 až sp. zn. Rvp 13795/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13789/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. novembra 2012 doručených sedem sťažností obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vedených pod sp. zn. Rvp 13789/2012 až sp. zn. Rvp 13795/2012, ktorými namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Er 2055/2006, sp. zn. 16 Er 260/2005, sp. zn. 15 Er 1280/2009, sp. zn. 15 Er 1463/2007, sp. zn. 9 Er 2325/2008, sp. zn. 9 Er 1057/2008 a sp. zn. 9 Er 1027/2008 a postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3 CoE 184/2012, sp. zn. 16 CoE 81/2012, sp. zn. 19 CoE 160/2012, sp. zn. 3 CoE 196/2012, sp. zn. 17 CoE 29/2012, sp. zn. 17 CoE 31/2012 a sp. zn. 17 CoE 28/2012.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strán dlžníkov bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučného titulu. Prvostupňový súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne ex offo exekúcie uzneseniami sp. zn. 9 Er 2055/2006 zo 4. apríla 2012, sp. zn. 16 Er 260/2005 z 2. apríla 2012, sp. zn. 15 Er 1280/2009 z 10. apríla 2012, sp. zn. 15 Er 1463/2007 z 2. apríla 2012, sp. zn. 9 Er 2325/2008 z 25. októbra 2011, sp. zn. 9 Er 1057/2008 z 20. októbra 2011 a sp. zn. 9 Er 1027/2008 z 20. októbra 2011 vyhlásil za neprípustné a zastavil ich. Na základe odvolania sťažovateľky boli uvedené uznesenia okresného súdu potvrdené uzneseniami krajského súdu sp. zn. 3 CoE 184/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 16 CoE 81/2012 z 13. augusta 2012, sp. zn. 19 CoE 160/2012 zo 7. augusta 2012, sp. zn. 3 CoE 196/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 17 CoE 29/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 17 CoE 31/2012 z 8. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 28/2012 z 8. augusta 2012.

V sťažnostiach sťažovateľka uvádza, že sa nemohla „... stotožniť s odôvodnením označeného rozhodnutia porušovateľa a to tak po stránke právnej, ako aj po stránke skutkovej a preto podal proti nemu odvolanie.

Navyše, sťažovateľ podal po podaní odvolania návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ!

Porušovateľ v prvom rade a ani porušovateľ v druhom rade nerozhodli do skončenia konania o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania! Porušovateľ v druhom rade rozhodol priamo o odvolaní sťažovateľa a to tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil... V danom rozhodnutí sa súd vôbec nezmieňuje o procesnom návrhu sťažovateľa!

Práve chýbajúca procesná činnosť porušovateľov vecne vyjadrená vydaním rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj úplná ignorácia právnej argumentácie a tvrdení sťažovateľa vo vzťahu k nutnosti súdu konať položením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, zásadným spôsobom porušila základné práva sťažovateľa...“.

Sťažovateľka odôvodňuje požiadavku prerušenia konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie tým, že „súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere“.

Podľa sťažovateľky „... všeobecný súd nereagoval primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným právnym poriadkom na návrh sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a porušil preto jeho právo na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivý súdny proces“.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, alternatívne postupom krajského súdu v napadnutých konaniach, uznesenia krajského súdu

zruší a veci vráti na ďalšie konanie. Zároveň sťažovateľka navrhla priznať jej primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania. Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľností označených uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia OSP.

Podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Aj keď zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, tak odvolávajúc sa na ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde možno aj v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane citované ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13789/2012 až sp. zn. Rvp 13795/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd aplikujúc citované právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného spoločného konania, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci, odmietne ju ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisov vedených pod sp. zn. Rvp 13643/2012, sp. zn. Rvp 13644/2012, sp. zn. Rvp 13642/2012, sp. zn. Rvp 13652/2012, sp. zn. Rvp 13640/2012, sp. zn. Rvp 13650/2012 a sp. zn. Rvp 13647/2012 zistil, že sťažovateľka už 2. novembra 2012 doručila ústavnému súdu sťažnosti, v ktorých (zhodne s týmito sťažnosťami) namieta okrem iného aj porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a postupom krajského súdu v označených konaniach, pričom v tejto súvislosti okrem iného formuluje aj výhrady voči tomu, že vo veci konajúce všeobecné súdy nepožiadali Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. O týchto sťažnostiach vedených na ústavnom nebolo dosiaľ rozhodnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2013